

Θ. Δ. Φραγκόπουλος

Προσχέδιο Διαθήκης

1.

Κάθε μέρα από τότε που πληθαίνουν τά σημάδια της προγραμματισμένης γήρανσης μιās μηχανής τόσο εϋθραυστης ὅσο τὸ ἀνθρώπινο σῶμα αἰσθάνεται κι ὁ ποιητῆς νά караδοκοῦν μέσα του οἱ λειτουργίες που φτιάχνουν τὸ νεόπλασμα. Σάν ἓνα ἐλαττωματικὸ ρολοὶ που ξεκουρδίζεται.

2.

Φύλλα που σαλεύουν, οἱ ἀναπνοές ἐπιταχύνονται.

3.

Εἶναι κουραστικὸ νά ὑποκρίνεσαι τὸν εὐτυχημένο σέ μιὰ ἐποχὴ που δέν συγχωρεῖ τούς δυστυχεῖς.

4.

Ἄμφορτᾶς, Κλίγξωρ· διάστικτες μνήμες ἀπὸ διαβάσματα που δέν ἦταν δικά μου. Γνώση που γίνεται ἡμιμάθεια ὅσο αὐξάνει.

5.

Ἡ ὁμορφιά τῆς γλώσσας, ἄλλο ἓνα θάσανο. Μὲ τὴν ἔλξη τῆς μέθης γιὰ κάτι τὸ ἄχρηστο που σέ ξεγελάει κάνοντάς σε νά ξεχνᾶς τὴ μοίρα σου, ὅπως παλιές κεντῆστρες ἀλησμονοῦσαν τούς καημούς τους ὥσπου νά μείνουν ξεραμένοι καὶ βουβοὶ πάνω στὸ ἐργόχεριο. Παγίδα πάντα ἡ ὁμορφιά. Ἐτσι λέει ἡ βοτανικὴ, ἡ ζωολογία. Ἡ, ἡ πάγερὴ ὠραιότητα τῶν μαθηματικῶν. Κομψές ἐξιιώσεις που ἰσοπεδώνουν πολιτείες. Τὸ δῶμα μιᾶς γυναίκας. Ἡ ὁμορφὴ γλώσσα, ἓνα καρκίνωμα· πρέπει νά προτιμήσεις τὸν ἀκρωτηριασμό ἀπὸ τὸ θάνατο. Θέλει καὶ ρῶτημα; Αφαίρεση μαστοῦ. Ὅμοια κι ἡ ποίηση. Νά αὐτοχειριασθεῖ ἀπὸ τὴν ὠραιογλωσσία της.

6.

Ἡ:
νάταν νά γύριζε ξανά στά χρόνια πίσω που ἡ ποίηση ἦταν ὄρχηση τοῦ νοῦ;